

866

USTAWA

z dnia 12 marca 2004 r.

o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich

Art. 1. W ustawie z dnia 20 sierpnia 1997 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1762) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) drób — ptaki gatunków: kura (*Gallus domesticus*), kaczka (*Anas platyrhynchos*, *Cairina moschata*), gęś (*Anser anser*, *Anser Cygnoides*), indyk (*Meleagris gallopavo*), przepiórka (*Coturnix coturnix japonica*), perlica (*Numida meleagris*) oraz utrzymywany w warunkach fermowych struś (*Struthio camelus*);”

b) pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) zwierzę hodowlane czystorasowe — zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi danej rasy, które spełnia wymagania wpisu do księgi, a w przypadku koniowatych — z wyjątkiem koni pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, kuców szetlandzkich, koników polskich i hucutów — zwierzę pochodzące co najmniej od dwóch pokoleń przodków wpisanych do księgi danej rasy lub ras biorących udział w doskonaleniu tej rasy, które spełnia wymagania wpisu do księgi;”

c) uchyla się pkt 23 i 24,

d) w pkt 25 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 26—29 w brzmieniu:

„26) zasoby genetyczne — wszystkie populacje (gatunki, rasy, odmiany, rody lub linie hodowlane) zwierząt gospodarskich oraz materiał biologiczny od nich pochodzący, które ze względów użytkowych, naukowych czy kulturowych mają lub mogą mieć znaczenie dla człowieka;

27) kontrola zootechniczna — kontrolę fizyczną lub kontrolę dokumentacji w odniesieniu do bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych, zmierzającą bezpośrednio lub pośrednio do poprawienia jakości hodowli;

28) handel — swobodny obrót pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej zwierzętami, materiałem biologicznym i jajami wylęgowymi, pochodzącymi z państw członkowskich Unii Europejskiej, oraz zwierzętami, materiałem biologicznym i jajami wylęgowymi, pochodzącymi z państw niebędących członkami Unii Europejskiej,

które znajdują się w obrocie w krajach członkowskich Unii Europejskiej;

29) prawodawstwo zootechniczne — przepisy Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Unii Europejskiej dotyczące hodowli i rozrodu zwierząt.”;

2) w art. 3:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Za prowadzenie oceny wartości użytkowej zwierząt podmiot, upoważniony do jej prowadzenia na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 1 i 2 pkt 2, może pobierać wynagrodzenie w wysokości ustalonej w umowie o prowadzenie tej oceny.”

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Wynagrodzenie za prowadzenie oceny wartości użytkowej powinno być jednakowe w odniesieniu do zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i pochodzących z innych państw członkowskich Unii Europejskiej.”

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. Do zadań jednostki, o której mowa w art. 6, należy w szczególności:

1) prowadzenie oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;

2) publikowanie wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;

3) prowadzenie systemu informatycznego na potrzeby oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;

4) bilansowanie potrzeb i możliwości produkcyjnych w hodowli zwierząt;

5) prowadzenie specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej lub sztuczne unasiennianie oraz wydawanie zaświadczeń w tym zakresie;

6) ustalanie założeń krajowych programów hodowlanych;

7) kontrola w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt;

8) kontrola zootechniczna w handlu;

9) prowadzenie laboratorium referencyjnego poddającego badaniom mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz;

- 10) prowadzenie laboratorium badającego mleko;
 - 11) kontrolowanie sposobu wykorzystania środków pochodzących z dotacji budżetowych przyznanych podmiotom, które realizują zadania w zakresie postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej.
2. W przypadku oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz mleko poddaje się badaniu w laboratoriach, które:
- 1) uczestniczą w międzylaboratoryjnych badaniach porównawczych prowadzonych przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 9;
 - 2) stosują do sprawdzania metod badawczych próby wzorcowe przygotowywane przez laboratorium referencyjne, o którym mowa w ust. 1 pkt 9;
 - 3) wdrożyły system kontroli jakości.
3. Do zadań laboratorium referencyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 9, należy:
- 1) przygotowywanie prób wzorcowych;
 - 2) organizowanie badań porównawczych w celu ujednoczenia standardów i metod analitycznych;
 - 3) prowadzenie szkoleń pracowników laboratoriów, o których mowa w ust. 2;
 - 4) prowadzenie badań laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie wyników badań przeprowadzonych przez inne laboratoria, w szczególności, jeżeli zachodzi wątpliwość co do jakości otrzymywanych wyników.”;
- 4) art. 8 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 8.1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek związków hodowców lub innych podmiotów, które uzyskały zgodę na prowadzenie ksiąg zwierząt hodowlanych, zwanych dalej „księgami”, może powierzyć im, w drodze rozporządzenia, prowadzenie wszystkich albo niektórych zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1—6 i 10, mając na uwadze zapewnienie przez związki hodowców lub inne podmioty możliwości prawidłowego realizowania powierzonych im zadań oraz wiarygodności prowadzonej przez nie dokumentacji i uzyskiwanych wyników.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, upoważnić inne podmioty do:
- 1) prowadzenia systemu informatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, w zakresie dotyczącym poszczególnych gatunków zwierząt,
 - 2) prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt oraz do publikowania wyników tej oceny — mając na uwadze zapewnienie przez te podmioty możliwości prawidłowego realizowania powierzonych im zadań oraz wiarygodności uzyskiwanych przez nie wyników.”;
- 5) art. 8a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 8a. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, upoważnia podmioty, inne niż określone w art. 8 ust. 1, do prowadzenia specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej zwierząt lub sztuczne unasiennianie oraz do wydawania zaświadczeń w tym zakresie.”;
- 6) po art. 8a dodaje się art. 8b w brzmieniu:
- „Art. 8b. 1. Jednostka, o której mowa w art. 6, może za zgodą ministra właściwego do spraw rolnictwa użyczyć podmiotowi, który uzyskał zgodę na prowadzenie księgi i któremu zostało powierzone prowadzenie zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1—6 i 10, rzecz będącą w zarządzie lub trwałym zarządzie tej jednostki, niezbędną do prowadzenia tych zadań.
2. Użyczenie rzeczy, o której mowa w ust. 1, następuje w drodze umowy zawartej na okres nie dłuższy niż czas, na który został ustanowiony odpowiednio zarząd albo trwały zarząd tą rzeczą.
3. Podmiot biorący rzecz do używania, oprócz ponoszenia zwykłych kosztów jej utrzymania, jest zobowiązany do ponoszenia wszelkich innych kosztów związanych z korzystaniem z tej rzeczy.
4. Umowa użyczenia zawiera w szczególności:
- 1) oznaczenie rzeczy, a w przypadku nieruchomości:
 - a) oznaczenie według księgi wieczystej oraz według ewidencji gruntów i budynków,
 - b) powierzchnię oraz opis nieruchomości;
 - 2) cel, na jaki rzecz zostaje oddana do używania;
 - 3) sposób używania rzeczy;
 - 4) czas, na który rzecz zostaje oddana do używania.
5. Jeżeli rzecz oddawana jest do używania na rzecz kilku podmiotów, umowa użyczenia zawiera ponadto zasady wspólnego używania rzeczy.
- ”

6. Oprócz przypadków określonych w Kodeksie cywilnym jednostka, o której mowa w art. 6, może żądać zwrotu rzeczy użyczonej, w razie gdy podmiot biorący ją do używania zaprzestanie prowadzenia zadań powierzonych na podstawie art. 8 ust. 1 albo utraci prawo prowadzenia księgi.”;
- 7) w art. 10 uchyla się ust. 2;
- 8) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. Księgi prowadzi się odrębnie dla:
- 1) ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie rasy oraz płci koni, bydła, świń, owiec i kóz;
 - 2) rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach;
 - 3) poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych;
 - 4) linii hodowlanych pszczoł.”;
- 9) w art. 12:
- a) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Do części głównej księgi mogą być wpisywane świnię, bydło, owce, kozy, matki pszczele, stada zwierząt futerkowych lub rody drobiu, które:”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Do części głównej księgi mogą być wpisywane koniowate, które spełniają warunki określone w ust. 2 pkt 2—4 oraz pochodzą od dwóch pokoleń przodków wpisanych do ksiąg tej samej rasy lub ras biorących udział w doskonaleniu tej rasy, z wyjątkiem koni pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, kuców szetlandzkich, koników polskich i koni huculskich.”;
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Dla koni pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, koni huculskich, koników polskich i kuców szetlandzkich prowadzi się wyłączenie główną część księgi.”;
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Do księgi koni pełnej krwi angielskiej wpisuje się ogiery, klacze i źrebięta, pochodzące co najmniej od ośmiu pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni pełnej krwi angielskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodową Komisję Ksiąg Stadnych (ISBC), z wyjątkiem zwierząt urodzonych w wyniku zabiegu sztucznego unasienniania lub przeniesienia zarodka.”;
- e) po ust. 6 dodaje się ust. 6a—6c w brzmieniu:
- „6a. Do księgi kuców szetlandzkich wpisuje się ogiery, klacze i źrebięta, pochodzące od rodziców wpisanych do polskiej księgi kuców szetlandzkich lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez Międzynarodowy Komitet do spraw Kuców Szetlandzkich (ISPC).
- 6b. Do księgi koni rasy huculskiej wpisuje się ogiery i klacze, pochodzące co najmniej od czterech pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni rasy huculskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej.
- 6c. Do księgi koni rasy konik polski wpisuje się ogiery i klacze, pochodzące co najmniej od czterech pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni rasy konik polski lub odpowiedniej księgi zagranicznej.”;
- f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
- „9. Samica, z wyjątkiem matki pszczelej, klaczy: czystej krwi arabskiej, pełnej krwi angielskiej, kuca szetlandzkiego, konika polskiego lub hucuła, której matka i babka ze strony matki są wpisane do części wstępnej księgi, a której ojciec oraz dziadkowie są wpisani do części głównej księgi, jest zwierzęciem hodowlanym czystorasowym. Samica ta jest wpisywana do części głównej księgi.”;
- g) ust. 10 otrzymuje brzmienie:
- „10. Dla ogierów, knurów i buhajów, z wyjątkiem buhajów ras, które ze względu na swoje pochodzenie, unikalną pulę genową oraz przystosowanie do warunków lokalnych zostały objęte programem hodowlanym ochrony zasobów genetycznych (ras rodzimych), prowadzi się tylko część główną księgi.”;
- h) ust. 13 otrzymuje brzmienie:
- „13. Do części wstępnej księgi wpisuje się konie, które pochodzą po ojcu wpisanym do księgi lub rejestru i spełniają wymagania określone w ust. 11.”;
- i) po ust. 14 dodaje się ust. 14a w brzmieniu:
- „14a. Buhaje ras rodzimych mogą być wpisywane do części wstępnej księgi, jeżeli spełniają wymagania określone w ust. 11.”;
- j) dodaje się ust. 16 w brzmieniu:
- „16. Zwierzę, w tym matkę pszczelą, stado zwierząt futerkowych oraz ród drobiu wpisuje się tylko do jednej księgi albo rejestru, które są porównywane w kraju.”;
- 10) art. 12a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12a. Koniowate przywożone z terytorium państwa będącego członkiem Unii Europejskiej powinny być zarejestrowane lub wpisane do odpowiedniej księgi lub rejestru, które są prowadzone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pod tym samym imieniem wraz ze znakiem inicjałów państwa urodzenia. Do pierwot-

nego imienia zwierzęcia może być dodane, przed lub po nim, inne imię, pod warunkiem że imię oryginalne przez całe życie zwierzęcia będzie podawane w nawiasie, a państwo jego urodzenia wskazywane za pomocą inicjałów uznanych przez umowy międzynarodowe.”;

11) uchyla się art. 12b;

12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odmówić udzielenia zgody na otwarcie lub prowadzenie księgi dla zwierząt określonych gatunków, ras, odmian, rodów, linii, płci lub stad, jeżeli wydanie takiej zgody zagroziłoby zachowaniu rasy lub realizacji programu hodowlanego dla gatunku, rasy, odmiany, rodów, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się księgę.”;

13) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, na wniosek związku hodowców lub innego podmiotu prowadzącego księgę, wydać, w drodze decyzji, zgodę na zakończenie prowadzenia księgi, jeżeli krajowy program hodowlany dla gatunku, rasy, odmiany, rodów, linii, płci lub stada, dla których prowadzi się księgę, nie może być realizowany.

2. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 1, stanie się ostateczna, podmiot dotychczas prowadzący tę księgę przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z jej prowadzeniem jednostce organizacyjnej, o której mowa w art. 6.”;

14) w art. 18 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania hodowcy zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu zwierząt do księgi.”;

15) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Rejestr prowadzi się dla zwierząt, stad zwierząt futerkowych, rodów lub linii hodowlanych pochodzących z krzyżowania.

2. W przypadku świń, bydła, owiec, kóz i koniowatych rejestr prowadzi się również w celu dokumentowania pochodzenia zwierząt hodowlanych, dla których na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie prowadzi się ksiąg.

3. Do rejestru mogą być wpisywane zwierzęta, stada zwierząt futerkowych, rody lub linie hodowlane, które pochodzą po rodzicach spełniających wymagania określone w programie hodowlanym krzyżowania zwierząt oraz zo-

stały zidentyfikowane po urodzeniu według zasad określonych w systemie identyfikacji zwierząt określonym dla danego rejestru.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 2, mogą być wpisywane zwierzęta, których wykorzystanie jest przewidziane w programie hodowlanym genetycznego doskonalenia zwierząt:

1) nieposiadające udokumentowanego pochodzenia — w przypadku świń, bydła, owiec i kóz;

2) pochodzące po ojcu wpisanym do księgi lub rejestru — w przypadku koniowatych.

5. Bydło, owce, kozy i koniowate, których dwa pokolenia przodków są wpisane do rejestru, o którym mowa w ust. 2, mogą być wpisane do księgi.”;

16) w art. 20:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw rolnictwa udziela zgody, w drodze decyzji administracyjnej, na otwarcie lub prowadzenie określonego rejestru podmiotom, które:

1) zapewnią, że w realizacji programu hodowlanego prowadzonego na potrzeby rejestru weźmie udział dostatecznie duże pogłowie zwierząt;

2) przedstawią:

a) cel hodowlany,

b) program hodowlany krzyżowania zwierząt lub w przypadku rejestrów, o których mowa w art. 19 ust. 2, program hodowlany genetycznego doskonalenia zwierząt,

c) system identyfikacji zwierząt,

d) system rejestracji danych o pochodzeniu zwierząt,

e) regulamin prowadzenia rejestru;

3) poddadzą zwierzęta ocenie wartości użytkowej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dodatkowe wymagania wobec podmiotów ubiegających się o otwarcie lub prowadzenie określonego rejestru, a w szczególności dotyczące warunków i sposobu prowadzenia rejestrów, wiedzy fachowej i sprawności ich działania w zakresie prowadzenia rejestrów, procedur rejestracyjnych oraz w przypadku bydła, świń, koni, owiec, kóz, pszczoł i stad zwierząt futerkowych liczebności pogłowia zwierząt, mając na względzie zapewnienie prawidłowości prowadzonej hodowli.”;

17) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Prowadzący księgę lub rejestr nie może odmówić wpisu do księgi lub rejestru zwierząt, w tym zwierząt przywożonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli spełniają one warunki wpisu.

2. Zwierzęta hodowlane, z wyjątkiem matek pszczelich i koniowatych, nasienie zwierząt hodowlanych, ich komórki jajowe i zarodki oraz jaja wylęgowe, wprowadzane do obrotu, zaopatruje się w zaświadczenia hodowlane.

3. Zaświadczenie hodowlane dla zwierząt hodowlanych zawiera:

1) dane umożliwiające identyfikację zwierzęcia;

2) informacje dotyczące przodków zwierzęcia;

3) wyniki oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierzęcia oraz jego przodków, jeżeli została oszacowana, a w przypadku zwierząt futerkowych — stada, z którego zwierzę pochodzi;

4) określenie hodowcy będącego posiadaczem matki zwierzęcia w chwili jego urodzenia i obecnego posiadacza zwierzęcia.

4. Zaświadczenie hodowlane dla nasienia, komórek jajowych i zarodków zawiera informacje o:

1) dawcy lub dawcach materiału biologicznego, w zakresie określonym w ust. 3;

2) terminie pobrania lub produkcji;

3) producencie i odbiorcy materiału biologicznego;

4) wyniku badania grup i białek krwi lub wyniku badania markerów DNA dawcy lub dawców materiału biologicznego — w przypadku bydła;

5) wykonaniu badania grup i białek krwi lub badania markerów DNA — w przypadku koniowatych;

6) wyniku badania grup i białek krwi dawców nasienia — w przypadku owiec i kóz ras mlecznych.

5. Zaświadczenie hodowlane dla jaj wylęgowych zawiera informacje o:

1) gatunku drobiu, poziomie reprodukcji stada, rodach lub liniach hodowlanych, od których pochodzą jaja;

2) terminie zniesienia jaj;

3) producencie i odbiorcy jaj.

6. Zaświadczenie hodowlane przechowywane się nie krócej niż 12 miesięcy.

7. Bydło, świnie, owce i kozy oraz materiał biologiczny od nich pochodzący, a także materiał biologiczny pochodzący od koniowatych — mogą być przedmiotem handlu, jeżeli są zaopatrzone w zaświadczenie hodowlane.

8. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 7, towarzyszy zwierzętom i materiałowi biologicznemu w transporcie.

9. Za wydanie zaświadczenia hodowlanego podmiot uprawniony do jego wydania może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej; przepis art. 3 ust. 4 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, podmioty uprawnione do wydawania zaświadczeń hodowlanych dla zwierząt hodowlanych, nasienia, komórek jajowych, zarodków i jaj wylęgowych, warunki i sposób wystawiania tych zaświadczeń oraz zakres niezbędnych informacji, jakie powinny zawierać zaświadczenia, mając na względzie konieczność zapewnienia wiarygodności przekazywanych informacji oraz konieczność uznawania wystawianych dokumentów w międzynarodowym obrocie zwierzętami hodowlanymi.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, laboratoria uprawnione do przeprowadzania analiz grup i białek krwi lub markerów DNA, mając na względzie prawidłowe wykonywanie analiz.”;

19) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. 1. Rasa, odmiana, ród lub linia — w przypadku których niska liczebność zwierząt hodowlanych lub spadkowa tendencja liczebności stwarza zagrożenie ich wyginięcia, podlega ochronie zasobów genetycznych.

2. Ochrona zasobów genetycznych polega na utrzymywaniu żywych zwierząt lub gromadzeniu i przechowywaniu materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt.

3. Ochrona zasobów genetycznych jest prowadzona na podstawie

programu ochrony zasobów genetycznych określającego:

- 1) cel prowadzenia programu;
- 2) zakres i metody prowadzenia programu;
- 3) zakres kriokonserwacji materiału biologicznego i sposób jego wykorzystania.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, podmiot upoważniony do:

- 1) realizacji lub koordynacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych w zależności od poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich lub

2) gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego podlegającego kriokonserwacji

— mając na względzie zapewnienie prawidłowości realizacji działań w zakresie ochrony zasobów genetycznych oraz zapewnienie prawidłowych warunków gromadzenia i przechowywania materiału biologicznego dla poszczególnych gatunków zwierząt.”;

20) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Reproduktry wpisane do ksiąg lub rejestrów, a w przypadku bydła buhaje, których pochodzenie zostało potwierdzone za pomocą badania grup i białek krwi lub wyniku badania markerów DNA, z zastrzeżeniem art. 23 ust. 2, dopuszcza się do wykorzystania w rozrodzie naturalnym.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Dopuszcza się do hodowli:

- 1) czystorasowe samice hodowlane gatunków: bydło, świnię, owce i kozy;
- 2) samice będące mieszańcami świń hodowlanych.

1b. Dopuszcza się do wykorzystywania w hodowli zarodki i komórki jajowe pochodzące od:

- 1) czystorasowych zwierząt hodowlanych gatunków: bydło, świnię, owce i kozy;
- 2) mieszańców świń hodowlanych.”,

c) uchyla się ust. 4;

21) w art. 23:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Starosta, na wniosek posiadacza reproduktora, wydaje, na czas określony, decyzję o dopuszczeniu reproduktora do użytkowania w punkcie kopulacyjnym, jeżeli posia-

dacz reproduktora uzyskał pozytywną opinię podmiotu prowadzącego księgę lub rejestr o użytkowaniu tego reproduktora w punkcie kopulacyjnym.”,

b) w ust. 3 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) opinia, o której mowa w ust. 2.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Posiadacz reproduktora po uzyskaniu decyzji, o której mowa w ust. 2, przekazuje kopię tej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, podmiotowi prowadzącemu księgę lub rejestr oraz powiatowemu lekarzowi weterynarii.”;

22) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sztucznym unasiennianiu może być wykorzystywane wyłącznie nasienie reproduktora:

1) ocenionego na podstawie wyniku oceny własnych cech użytkowych i jego rozwoju osobniczego lub dla którego dokonano oceny wartości hodowlanej, a w przypadku świń również pochodzącego z linii hodowlanej, dla której dokonano oceny wartości użytkowej i hodowlanej;

2) wpisanego do księgi albo rejestru;

3) którego pochodzenie zostało potwierdzone za pomocą:

a) badania grup i białek krwi — w przypadku kozła i tryka ras mlecznych,

b) badania grup i białek krwi lub wyniku badania markerów DNA — w przypadku buhaja.”;

23) w art. 26 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rolnictwa ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw rolnictwa, listę podmiotów uprawnionych do pobierania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków.”;

24) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie jest obowiązany do:

1) zaopatrywania się w nasienie wyłącznie u podmiotu posiadającego zezwolenie na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia lub przechowywanie i dostarczanie nasienia;

2) używania nasienia od reproduktorów dopuszczonych do wykorzystywania w sztucznym unasiennianiu i wybranych przez usługobiorcę;

3) wydawania zaświadczenia o wykonaniu usługi;

- 4) prowadzenia dokumentacji wykonywanych usług;
 - 5) przekazywania do systemu informatycznego, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, informacji o zabiegach unasienniania wykonanych w stadach objętych oceną wartości użytkowej;
 - 6) przestrzegania wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.”,
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:
- „1a. Niezwłocznie po wykonaniu zabiegu unasienniania informację, o której mowa w ust. 1 pkt 5, przekazuje się prowadzącemu system informatyczny, w formie elektronicznej, w formacie określonym przez prowadzącego system informatyczny.
 - 1b. Przekazywanie informacji, o której mowa w ust. 1 pkt 5, podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie może zlecać podmiotowi dostarczającemu nasienie, który może dokonać przekazania tych informacji bezpłatnie.”;
- 25) art. 29 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 29. 1. Prowadzenie działalności w zakresie:
- 1) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia,
 - 2) przechowywania i dostarczania nasienia
- wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.
2. Zezwolenie na prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1, wydaje się, jeżeli podmiot:
- 1) wskaże miejsce i zasięg terytorialny wykonywania działalności objętej zezwoleniem;
 - 2) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przedstawi ponadto, odrębnie dla każdego gatunku i rasy zwierząt, program oceny i selekcji reproduktorów, pozytywnie zaopiniowany przez związek hodowców lub inny podmiot prowadzący księgę albo rejestr oraz podmiot prowadzący ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt, których dotyczy program.
3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, dołącza się zaświadczenie o wpisie wnioskodawcy do rejestru prowadzonego przez powiatowego lekarza weterynarii.”;
- 26) uchyla się art. 29a;
- 27) w art. 33 uchyla się ust. 2 i 3;
- 28) po art. 33 dodaje się art. 33a i 33b w brzmieniu:
- „Art. 33a. Dopuszcza się przywóz bydła, świń, owiec, kóz i koniowatych oraz materiału biologicznego od nich pochodzącego z terytorium państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, jeżeli:
- 1) pochodzą od zwierząt wpisanych do ksiąg lub rejestrów prowadzonych przez podmioty znajdujące się na liście ogłoszonej przez Komisję Europejską;
 - 2) są zaopatrzone w zaświadczenia hodowlane.
- Art. 33b. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wzory zaświadczeń hodowlanych, o których mowa w art. 33a, oraz warunki i sposób ich wystawiania, mając na względzie ich zgodność z przepisami Unii Europejskiej w tym zakresie.”;
- 29) art. 36 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 36. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:
- 1) warunki zootechniczne, które powinien spełniać materiał biologiczny,
 - 2) wzory zaświadczeń o wykonaniu usługi w zakresie rozrodu zwierząt oraz obieg dokumentacji,
 - 3) wykaz materiału biologicznego będącego przedmiotem odprawy celnej
- mając na względzie bezpieczeństwo obrotu materiałem biologicznym.”;
- 30) art. 40a otrzymuje brzmienie:
- „Art. 40a. Jednostka, o której mowa w art. 6, jest uprawniona do kontroli innych jednostek prowadzących działalność w zakresie:
- 1) prowadzenia oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt, w tym dokumentacji hodowlanej;
 - 2) publikowania wyników oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt;
 - 3) prowadzenia specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób prowadzących ocenę wartości użytkowej, sztuczne unasiennianie oraz wydawania zaświadczeń w tym zakresie;
 - 4) prowadzenia ksiąg;
 - 5) realizacji krajowych programów hodowlanych;
 - 6) prowadzenia rejestrów;
 - 7) potwierdzania pochodzenia zwierząt na podstawie badania grup i białek krwi lub markerów DNA;

- 8) realizacji programów hodowlanych krzyżowania zwierząt lub programów hodowlanych genetycznego doskonalenia zwierząt realizowanych na potrzeby rejestrów;
 - 9) wykorzystania reproduktorów lub ich nasienia w sztucznym unasiennianiu bydła;
 - 10) realizacji programów oceny i selekcji reproduktorów;
 - 11) pobierania, konserwowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków;
 - 12) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia;
 - 13) wylęgu drobiu;
 - 14) wykorzystywania reproduktorów w punkcie kopulacyjnym oraz buhajów i ogierów w rozrodzie naturalnym;
 - 15) utrzymywania lub zakazu utrzymywania na terenie województwa lub jego części określonych linii hodowlanych pszczoł.”;
- 31) uchyla się art. 40b;
- 32) w art. 40c w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wstępu na grunty, w tym leśne, i do obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta, do zakładów wylęgu drobiu oraz do obiektów, w których jest produkowany i przechowywany materiał biologiczny;”;
- 33) w art. 40d ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. W przypadku nieusunięcia uchybień w określonym terminie dyrektor jednostki, o której mowa w art. 6, lub osoba przez niego upoważniona występuje z wnioskiem do:
- 1) ministra właściwego do spraw rolnictwa o:
 - a) cofnięcie uprawnień, o których mowa w art. 8, art. 8a, art. 14 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 22, art. 24 ust. 2,
 - b) cofnięcie zezwoleń, o których mowa w art. 26 ust. 2, art. 29 ust. 1,
 - c) zmianę obwieszczenia, o którym mowa w art. 36 ust. 2;
 - 2) starosty o cofnięcie uprawnienia, o którym mowa w art. 23 ust. 2.”;
- 34) w art. 40f:
- a) w ust. 2 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
- „Warunki dotyczące zawodów konnych nie mogą wprowadzać różnic pomiędzy koniowatymi, które zostały wpisane do ksiąg lub zostały w nich zarejestrowane i kandydują do wpisu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (koniowate zarejestrowane), a koniowatymi zarejestrowanymi w krajach członkowskich Unii Europejskiej, a w szczególności w odniesieniu do:”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Organizacji zawodów konnych organizator informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa, podając w szczególności informacje o:
- 1) rodzaju lub typie zawodów konnych;
 - 2) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym o procentowym udziale nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych;
 - 3) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym o kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Organizator zawodów konnych może przeznaczyć nie więcej niż 20 % nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych.”;
- d) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
- „7. Organizator zawodów konnych przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa informacje, o których mowa w ust. 4, w formie pisemnej i elektronicznej, w terminie 14 dni od dnia, w którym odbyły się te zawody.
8. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje, o których mowa w ust. 4, Komisji Europejskiej i państwu członkowskim Unii Europejskiej.”;
- 35) po rozdziale 4b dodaje się rozdział 4c w brzmieniu:
- „Rozdział 4c
- Zasady współpracy z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego
- Art. 40g. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa współpracuje z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej odpowiedzialnymi za przestrzeganie stosowania prawodawstwa zootechnicznego lub organami, którym takie kompetencje zostały przekazane (właściwą władzą), oraz Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa podejmuje współpracę z urzędu lub na wniosek właściwej władzy lub Komisji Europejskiej.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje informacje uzyskane przez jednostkę organizacyjną, o której mowa w art. 6, przy wykonywaniu kontroli zootechnicznej w handlu oraz inne informacje dotyczące przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego właściwej władzy lub Komisji Europejskiej.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odmówić przekazania informacji, o których mowa w ust. 3, właściwej władzy lub podjęcia innych działań mogących stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa, podając uzasadnienie tej odmowy.
5. Do informacji, o których mowa w ust. 3, stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych.
6. Informacje dotyczące działań:
 - 1) naruszających lub mogących naruszać prawodawstwo zootechniczne w stopniu zagrażającym zdrowiu publicznemu lub
 - 2) mających szczególne znaczenie dla Unii Europejskiej lub powodujących konsekwencje dla innych państw członkowskich Unii Europejskiej

— minister właściwy do spraw rolnictwa, po porozumieniu z Komisją Europejską i właściwą władzą zainteresowanych państw członkowskich oraz w przypadku braku innych środków zapobiegawczych, podaje do publicznej wiadomości w środkach masowego przekazu.

Art. 40h. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje działań i informacji objętych współpracą ministra właściwego do spraw rolnictwa z właściwą władzą i Komisją Europejską oraz tryb tej współpracy, mając na względzie zapewnienie:

- 1) prawidłowego stosowania prawodawstwa zootechnicznego;
- 2) wykrywania naruszeń tego prawodawstwa i zapobiegania im;
- 3) przekazywania informacji o zawieranych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej umowach lub porozumieniach w zakresie zootechniki.”;

36) w art. 41 w ust. 1:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) wykorzystuje reproduktora:
 - a) niewpisanego do ksiąg lub rejestrów,
 - b) bez decyzji starosty o dopuszczeniu do użytkowania w punkcie kopulacyjnym,”
- b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4) dokonuje sztucznego unosienniania:
 - a) nie posiadając zaświadczenia o ukończeniu kursu organizowanego przez jednostkę organizacyjną o zasięgu krajowym lub podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - b) używając nasienia buhajów niedopuszczonych do wykorzystania w sztucznym unosiennianiu,
 - c) używając nasienia reproduktora niewpisanego do księgi lub rejestru,
 - d) zaopatrzwszy się w nasienie u podmiotów nieposiadających zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia lub na przechowywanie i dostarczanie nasienia,”
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) bez wymaganego zezwolenia prowadzi działalność w zakresie:
 - a) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania nasienia lub przechowywania i dostarczania nasienia podmiotom prowadzącym sztuczne unosiennianie,
 - b) pozyskiwania, konfekcjonowania, przechowywania i dostarczania komórek jajowych i zarodków wykorzystywanych w rozrodzie zwierząt,”
- d) pkt 7 i 8 otrzymują brzmienie:
 - „7) nie przekaze kopii decyzji w sprawie dopuszczenia reproduktora do użytkowania w punkcie kopulacyjnym podmiotowi prowadzącemu księgę lub rejestr lub powiatowemu lekarzowi weterynarii, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania,
 - 8) nie przekaze ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, w terminie 14 dni od dnia, w którym odbyły się zawody konne, informacji o:
 - a) rodzaju lub typie zawodów konnych,
 - b) sposobie przeznaczenia nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym o procentowym udziale nagród pieniężnych lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych,
 - c) kryteriach podziału nagród pieniężnych lub zysków z zawodów konnych, w tym o kryteriach podziału nagród pieniężnych

lub zysków przeznaczonych na ochronę, rozwój lub doskonalenie hodowli koniowatych”.

Art. 2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 4 i art. 36 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepi-

sów wykonawczych wydanych na podstawie art. 20 ust. 3, art. 21 ust. 2 i 3 oraz art. 36.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*